

104098

Juletreet

Skjønnere dikt enn et Juletre
kan ingen i verden dikte.
Hvem som vil kan prøve og se,
men øvnen vil sikkert svikte. -
Her har Den Høyestes høyre hånd
skrevet et dikt i form og ånd
som løfter min sjel mot det høye.

Grenene strekker seg opp til himlen
som ville de Himlen favne.
Treets farve er evig grøn,
or håpet skal ingen savne.
Og aller øverst i treets topp
vinker Stjernen mot stjernen opp
og løfter min sjel mot det høye.

Der ligger gaver rundt treets fot.
De ligger ved Korsets fjeler -
Bøyer deg stille Korset imot.
Gaver du får når du kneler -
Gleden som hentes på Korsets grunn
toner ren fra hjerte og mund
og løfter din sjel mot det høye.

Og Julelysene holder vakt.
Måtte jeg engang få vandre
kledd i lysets tjenende drakt
og stråle - varme for andre,
tjene - fortære meg selv derved
inntil jeg stille brenner ned -
og løfter min sjel mot det høye.

La livets under i frost og sne
da harpestringene røre.
Skjønnere dikt enn Julens tre
kan aldri mitt hjerte høre.
Gud har det diktet i kjærlighet,
han - som sendte Sin Sønn hitned
og løfter min sjel mot det høye.

Kom da, så vandrer vi hånd i hånd
i glans av tindrende kjertar.
Med oss vandrer Den Helligånd
og hjertor banker mot hjertor.
Jubelen stiger med takk og pris.
Her går veien til Paradis.
Nu løftes min sjel mot det høye.

Vår barndoms deilige Juletre
har nu og så mange ganger
varmet hjertor i frost og sne
og utløst dikt eller sanger.
Men treet selv i dets rene skrud
Juletreet - er diktet av Gud.
Det løfter min sjel mot det høye.

Julen 1946.

Einar Lothe.

Til fru Marjetta Hoff.
Gledes full. Gode øyeblikk.
Hjerte til hjerte.
Einar Lothe